

Als het groen is, rijdt hij verder.
Niet te langzaam, niet te snel.
Hij is onderweg naar oma.
En die fiets? Die ziet hij wel!

Daar rijdt Ootje, in zijn eentje.
Dat kan hij best, hij is al groot.
Bij het stoplicht wacht hij keurig,
want hij ziet: het licht is rood.

Bij het kruispunt kijkt Oot netjes
links, rechts, links. Hij ziet een bus
vol met enthousiaste hondjes.
Woef, woef! Nog niet rijden, dus!